

Słudzy Maryi

m.

1. Słu - dzy Ma - ry - i, wam pew - ne zba - wie - nie, Wa - sze są nie - ba

i Bo - ga wi - dze - nie, Je - śli Ją wiel - bić bę - dzie - cie pra - wdzi - wie,

Ży - jąc po - bo - źnie, trzeź - wo, spra - wied - li - wie.

2. Maryja niebem w Boskim oceanie,
W niej to nasz Stwórca ma swoje mieszkanie,
Stąd się do Maryi garnie ludzkie plemię,
Bo zjednoczyła z niebem naszą ziemię.
3. Słońcem odziana na niebieskim dworze,
Aniołom dziwna w głębokiej pokorze,
Między gwiazdami zbawienia Jutrzenko,
Świtasz w Poczęciu bez zmazy Panienko.
4. Świat zdrowie bierze z Twych obrazów cienia,
Cuda rozliczne, dla Matki Imienia
Bóg Syn Twój czyni, w którym wszystko widzisz,
Świętych i grzesznych prośbą się nie brzydzisz.
5. Więc lud Mariański trzeźwy i pobożny,
wierny, pokorny, a w zamysłach ostrożny,
Żyje w miłości i w przyjaźni świętej,
Dla swojej Pani bez zmazy poczętej.
6. Wesel się Pani, czystych serc kochanie,
Że Cię narody chwałą w każdym stanie,
Spójrz na miasta, tak wielkie jak małe,
W których książęta z ludem dając chwałę.